

“A kome je mudrost darovana, dato mu je dobro veliko!” Iskoristimo mudrost velikana ljudskog roda!

Treba li čoveka pitati želi li biti pametan ili glup? Možda je potrebna mala korekcija u samoj zadatoj temi. Da li želimo da se usavršavamo ili ne? Majka priroda nas je stvorila ovakvim kakvi smo, možda lepi, možda ružni, ali ljude ne čini samo izgled već njihovo ponašanje, stav i pamet. Kako biti pametniji? Odgovor nam je svima dobro poznat. Pa zbog toga postoji škola. Izbor je na nama. Da li ću iskoristiti šansu, ili ću se ceo život kajati što to nisam uradila. Sve ima svoju lepotu, samo što to svako ne vidi! Kako nešto što čoveka čini kvalitetnijim, boljim, čovek može da ne voli? I ta naša škola ima svoje čari i lepotu, pa ako malo bolje razmislimo, kakav bi nam život bio bez nje? Samo ja mogu promeniti svoj život, niko to ne može učiniti za mene. A kako da promenim svoj život? Pa želim da radim na sebi, želim da učim, opet se vraćam na početak ove priče, želim da svoj život učinim boljim i kvalitetnijim. A kako sve to postići ako čovek misli da je škola ubistvo. Stoga mislim da je čovek prepušten sam sebi, mora sam da odluči da li će se boriti ili će se prepustiti da ga talasi nose. A sada idemo dalje. Kao tema za razmišljanje nameće mi se slika siromašnog ali ponosnog starca-beskućnika. Razmišljam o našem svetu u kome su razlike između bogatih i siromašnih tako drastične. O ljudima otpisanih od strane čitavog ljudskog roda, o deci koju su nesavesni roditelji ostavili ne trepnuvši okom, na brigu i staranje o društvu. Zato se moramo boriti protiv siromaštva, nepismenosti, bolesti, zaostalosti a to ćemo sve postići ako se obrazujemo. Ne bi smeli da sedimo skrštenih ruku i čekamo da za našu budućnost radi neko drugi. Kako bi se osećali

srećnim ako ne bi umeli čitati, pisati... I nikada ne bi bili ono što sada jesmo, da nismo naučili slova, jezik. Svugde gde idem potrebno je znati jezik. Reči – to su dela. Dobra dela. Knjiga me naučila tim dobrim delima. Moć knjige je neopisiva. To je moć koja brani čovečanstvo. I meni pomaže da postanem “čovek”. Knjiga zna što niko ne zna. Otvara nam vrata, koja su zaključana neznanjem, a otključavaju se knjigom u nama. Zato škola i školovanje je sve dobro u nama. Istrglo nas je iz primitivizma, zaostalosti. Sada se na krilima snova vraćam u daleku prošlost, u drevni Egipat, na obalu mistične reke Nil. Putujući dalje stigla sam do zamka Silona u Švajcarskoj. I sve to zahvaljujući knjizi i školi, jer posle svake pročitane knjige ja se ponovo vraćam u stvarnost i bude mi žao. Školske knjige nam daju prava i najvažnija saznanja i tako nas uvode u svet bogat znanjem. Ponekad spremajući se za novi dan pomislim na godine koje će tek doći, sada još uvek nedovoljno možda odraslo za krupne i važne odluke. Ne mogu da se snađem u svim ovim stvarima ali ipak ne želim da pobegnem. U svemu tražim izazov i stvarnost. Želim da sutra budem potpora svojoj deci kao što su moji roditelji meni omogućili sve za dalje školovanje. Realnost je jedna moja velika potreba i pobeda u lutanju i stvaranju novih ciljeva. Svet koji želim je univerzum kulturnog bogatstva. Želim da ispred mene budu stepenice kojima ću se ja lagano uspinjati, i ne želim da se spotaknem, da idem unazad, već da me neka sila drži i tera dalje, i dalje... Ma, divno je setiti se i zvona zvrkavog – školskog, naših učitelja, nastavnika, profesora, ma svi su divni. U svima njima smo prepoznavali sebe i druge, gledali život sa one druge strane, putovali do kraja i hteli još dalje. I kako da škola bude ubistvo. Pa to su najlepši dani u životu. Svako od nas treba da provodi što više vremena sa knjigom, jer oni ljudi koji to ne čine siromašniji su

Da li je za tebe škola kvalitetna ili je ubistvo?

znanjem. Ja lično mislim da je škola bolji život, razumevanje, parče čokolade, pročitana knjiga i nada za bolje sutra.

Vraćam se svojim talasima, jer čovek je poput kapetana koji upravlja brodom. I samo ispravne želje vode brod do luke. Pa zato dobro razmislite kakve ćete odluke doneti u životu. Odabrala sam školu sa svim svojim kvalitetima, jer nas ona podstiče da ostvarimo naše želje. I ovaj život bi bio besmislen da nema želja, snova i mašte... (730 reči)

Ivona Đurović

Vrsta teksta: sastavak

Broj stranica: 3

Godina: 2011., prvo mjesto pri natjecanju u istočnim jezicima

Škola: HAS, Željezno

Nastavnica: Angelika Kornfeind

Predala za datarnicu: Angelika Kornfeind